

En uigenkaldeligt "sidste- gang-maratonløbers" beretning

Søndag d. 29.09.2013 vil altid stå som en særlig dag for mig. For første gang siden 1987 stod jeg igen ved startstregen til et maratonløb – mit 17. – og denne gang mit første i Berlin, hvor jeg tidligere har løbet tre halvmaraton.

En alvorlig skade i hasemusklens i vinteren 1982/83 gjorde at jeg måtte stoppe med de lange løb i 1987 og blev efterfølgende opereret. I de mellemliggende år – afbrudt af små som større skader og ikke alle løberelaterede – kom jeg i gang med træningen, og har siden haft stor glæde ved løberiet, ikke mindst takket været træningen i Langgarverne og samværet med løbevennerne.

Dette var et lille historisk tilbageblik. Tilbage til Berlin. På grund af en temmelig irriterende nedsunken fodrodsknogle i højre fod, som desværre var blevet overbelastet i sommerens Etape Bornholm, var jeg mere end betænkelig ved udfaldet af løbet, men tre vigtige faktorer afgjorde at jeg gennemførte løbet. Jeg skriver gennemført, fordi der – ifølge vores søde kasserer – den lille skælm – er en forskel på at løbe og at gennemføre et maratonløb. Hvis det tager mere end 4 timer har man bare gennemført. Første faktor- og måske den vigtigste- var, at min kære, seje ægtefælle, Kirsten, ofrede sig og løb sammen med mig hele vejen. Jeg havde mange dialoger med hende (og i øvrigt også med min højre fod) undervejs, og det hjalp rigtig meget. Anden faktor vil jeg tilskrive det vidunderlige publikum der stod langs hele ruten og alle de bands der bidrog til at gøre løbet til en festlig oplevelse. En speciel varm tak til Anne, Anette, Cecilie og Allan for fin support under løbet. Den tredje faktor vil jeg i al ubeskedenhed tilskrive mig selv. Lysten og viljen til at gennemføre løbet, uden at "kvæste" mig selv, var større end jeg havde troet, men det må være historien om cirkushesten. Jeg ved godt at resultaterne foreligger på hjemmesiden, og jeg vil benytte lejligheden til at ønske alle de Langgarvere der deltog tillykke med hhv. at have løbet/ gennemført Berlin Marathon 2013, hvoraf nogle satte en flot PR. For de fleste af jer kommer der helt sikkert flere triumfer, for mig var det et af de allerbedste blandt de 17 løb, men så absolut det sidste.

Benjamin Demsitz